

[Rahbæk Møller]

alternative forslag til en styrelseslov, men jeg vil tage fat på ét punkt, som er kritisabelt. Det drejer sig om ansættelse af lektorer og professorer. Ved hver ansættelse skal der finde en bedømmelse sted i et neutralt bedømmelsesudvalg osv., og så skal den bedste vælges. Det er princippet, men sådan foregår det ikke alle steder i praksis. Der er alt for mange steder, hvor man ved hjælp af meget snævre stillingsopslag og ved hjælp af ubalancerede bedømmelsesudvalg sikrer, at en bestemt og på forhånd given person får stillingen. Jeg vil dog gerne understrege, at det kun er tilfældet nogle steder. Vi har stærke institutter, der ikke ville drømme om andet end at ansætte den bedste, og hvor man nidkært ser efter, at der ikke sker den slags uregelmæssigheder. Men vi har selvfølgelig også svage forskningsmiljøer, og i disse forskningsmiljøer trives nepotisme og indavl og andet dårligt, som sikrer, at disse svage forskningsmiljøer forbliver svage.

Jeg vil i øvrigt også understrege, at der er en kønsprofil i sagen, for her finder vi en af årsagerne til, at den skæve fordeling mellem kønnene fortsætter. Dette kunne man have løst på en meget enkel måde, nemlig ved at lade rektor påse, at den slags ting var i orden, at der ikke var skæve stillingsopslag, at der ikke var skævt sammensatte bedømmelsesudvalg, men i stedet for at give rektor kompetencen til at ansætte medarbejdere står der gud hjælpe mig i bemærkningerne, at det skal dekanen. Hvad betyder det? Dekanen kan jo ikke finde ud af at ansætte nogen uden at skulle læne sig til nogen. I stedet for en åben procedure – godt nok uheldig nogle steder, men dog en åben procedure – får vi nu en skjult procedure. Man har erstattet det, der medfører nepotisme, nogle steder, med noget, der giver nepotisme alle steder, og dette er kun et enkelt eksempel på den uheldige løsning, man har valgt ved at satse entydigt på begrebet »den stærke mand«.

Og det kan undre, at 7 partier i dette Ting kan gå ind for det. Vi har længe vidst, at ministeren somme tider forveksler Grundtvig med Nietzsche, men at det også skulle gælde for 7 partier i dette Ting, undrer mig ikke mindst fordi partierne burde kende samspillet mellem en dynamisk leder og kollektivt visdom i deres egen hverdag. Vi forsøger alle sammen at vælge den bedste leder, men vi har snor i dem. Nu pålægger man universiteterne at vælge diktato-

rer, og hvad vil der ske? Jeg tror, at vi stadig vil se mange dygtige universitetsledere, nogle steder har man den helt indlysende skikkelse, der kan samle universitetet, og som bliver valgt og leder tingene godt. Men så klart er valget ikke altid, og jeg er bange for, at når man har valget mellem forskellige muligheder, vil man gerne steder vælge den største vatsnise. Jeg tror, at det, der skulle være en styrkelse af ledelsen, vil vise sig at blive en svækkelse alt for mange steder.

Jeg når desværre ikke at komme med nogle kommentarer til hr. Frank Jensen – det bliver jeg så nødt til at gøre i en kort bemærkning – men jeg vil slutte af med at sige, at de lærestalter, f.eks. KVL, der nåede at få gennemført en styrelseslovreform, før Folketinget blandede sig, kan prise sig lykkelige, for de gjorde det med indsigt. Det, der vil ske nu, er, at dette forslag kun i ringe grad retter op på universiteternes reelle problemer, men til gengæld fjerner det i utilsigelig grad netop det, der har været universiteternes styrke, nemlig det engagement, der følger af, at enhver har indflydelse på sin hverdag.

(Kort bemærkning.)

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal glæde hr. Rahbæk Møller med, at nu får han lidt mere taletid, for jeg vil da gerne stille et par spørgsmål eller knytte et par kommentarer til SF's indlæg.

Det er utroligt at høre den lovsang over den eksisterende styrelseslov fra SF's side, når man betænker, at hvis der er noget parti, der har haft indflydelse på det foreliggende lovforslag, er det netop SF. Vi havde en forespørgselsdebåt i 1990, hvor SF's ordfører – den samme som i dag – var hovedforfatter til en dagsorden, som for første gang i 20 år gav offentligheden det indtryk, at også SF var parat til at kigge på styrelsesloven. Der taltes om stærkere ledelse, en klarere ledelsesstruktur. SF tog disse uårlige ord i munden.

Og siden da har vi forsøgt at få en styrelseslovsforlig, hvor SF var med, og SF har været med til mange forhandlinger og har haft medansvar for mange formuleringer. Der er SF's fingeraftryk på den ene side efter den anden i dette styrelseslovsforlig. Men til sidst kaldte hængeskøjlen, og det synes jeg er meget beklageligt for SF.